

Казахме юмж веък въ глава пата;
отъ гдѣ сме го пріелы, и кой ни го е
предалъ: и, питахмеги; гдѣ е писано, или
запретено въ св. Писаніе, да го неправимъ
тъй, както сме го до сего тъй слѣдовали.

Но, и сего пакъ ги питамъ: Была
ли сватата Църква да иж слышамъ; или
не быка? Была ли, наставници тѣ на на-
шето спасеніе сваты тѣ Отцы, Пастыри тѣ
и вселенски тѣ учители, да ги слышамъ;
или не быка? Яко не быка; но какво го-
кори св. Писаніе? „Яко иѣкой Църкви тѣ
не послыш; нека ти бжде като іазыч-
никъ (дрѣговѣрецъ) и като мытарь (гра-
битель).“ (а) И пакъ: „Който слыша вакъ
мене слыша.“ (б) И пакъ: „Поминвайте
наставници тѣ ваши, които въ сѫ гово-
рилъ словото Божіе; на които като гла-
дахте скончанието на животъ-тъ (юмж
какъ вѣшѣ); подражавайте вѣрж тѣ юмж.“ (в)
И пакъ: „Послушны бждете на ваши тѣ
си наставници; и юмж са покорявайте.“ (г)
Яко подоба; както наистинѣ подобава,

(а) Мат. 18. 17.

(б) Аѣк. 10. 16.

(в) Євр. 13. 7.

(г) Євр. 13. 17.